

اما این اختلاف نیز معنادار نبود ($P\text{-value}=0.057$). میانگین نمره کل هوش اخلاقی اغلب دانشجویان علوم پایه نیز در طبقه خوب به بالا (60.7٪) و بیش از یک سوم نیز در طبقه ضعیف (39.3٪) قرار گرفتند. در مقایسه ی نمره کل هوش اخلاقی دانشجویان علوم پایه بین دو گروه مرد و زن ، اختلاف میانگین نمره کل بین گروه خانم ها و آقایان معنادار نبود. ($P\text{-value}=0.83$)

نتیجه گیری: در مجموع میتوان گفت گرچه بیشتر شرکت کنندگان در این طرح پژوهشی حداقل نمره قابل قبول هوش اخلاقی را دارا بودند اما حدود یک سوم از دانشجویان در هر دو گروه نیز در دسته بندی ضعیف قرار گرفتند. ضمناً شاخصه های هوش اخلاقی در کارورزان نسبت به دانشجویان علوم پایه بیشتر نبوده است و این یافته نشانگر عدم موفقیت برنامه های آموزشی عمومی و اختصاصی در زمینه ی توسعه ی مهارت های اخلاقی در دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران است.

پیشنهاد طراحان این مطالعه بازنگری کوریکولوم آموزش پزشکی عمومی، در نظر گرفتن مفاهیم هوش اخلاقی در برنامه های آموزش حرفه ی پزشکی، بازبینی واحد درسی آموزشی اخلاق پزشکی در دانشجویان پزشکی با دیدگاه توسعه ی شاخصه های هوش اخلاقی میباشد.

واژگان کلیدی: هوش اخلاقی – دانشجویان پزشکی – مقایسه

هدف: مقایسه کردن وضعیت هوش اخلاقی در دانشجویان مقطع علوم پایه و کارورزی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران در سال 1397

مقدمه: هوش اخلاقی توانایی و ظرفیت درک درست از نادرست و رفتار در جهت صحیح و درست می‌باشد. بر این اساس لاینیک و کیل ابزاری به نام شاخص شایستگی اخلاقی ساختند که هوش اخلاقی را در کسانی که شایستگی مدیریت دارند، بسنجند. و چون پزشکان و دانشجویان مقطع بالینی لزوماً باید به قسمی مدیریت داشته‌باشند، در این تحقیق به سنجش و مقایسه آن در دو مقطع علوم پایه و بالینی پرداخته شد.

روش کار: در این مطالعه مقطعی توصیفی تحلیلی، دانشجویانی که در مقطع علوم پایه و کارورزی پزشکی قرار داشتند در صورت تمایل به طرح وارد شده و علاوه بر اطلاعات دموگرافیک، اطلاعات لازم در پرسشنامه ی هوش اخلاقی لاینیک و کیل که در ایران توسط بهرامی و آصمی در سال 1391 معتبر شده وارد کردند. پرسشنامه شامل 40 عبارت تحت 4 دسته ابعاد کلی هوش اخلاقی شامل درستکاری (16 سوال)، مسئولیت پذیری (12 سوال)، بخشش (8 سوال) و دلسوزی (4 سوال) بود. در این پرسشنامه هر پاسخ دهنده در مجموع امتیازی بین حداقل 40 و حداکثر 200 کسب کرد که با تقسیم آن بر 2 امتیاز نهایی هوش اخلاقی وی امتیازی بین 20 تا 100 بود. در نهایت امتیاز 90 الی 100 امتیاز عالی، امتیاز 80 الی کمتر از 90 خیلی خوب، 70 الی کمتر از 80 خوب و کمتر از 70 ضعیف در نظر گرفته شد. در انتها متغیر های موجود بین دو گروه به کمک نرم افزار SPSS 25 آنالیز شده و برای مقایسه داده های کمی از t-test و برای داده های کیفی از Fisher's exact test , Chi-square استفاده شد. $P \text{ value} < 0.05$ معنا دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: از بین حدود 200 پرسشنامه توزیع شده میان دانشجویان پزشکی مقطع کارورزی (اینترنتی) تعداد 169 پرسشنامه و از بین حدود 200 پرسشنامه توزیع شده میان دانشجویان پزشکی مقطع علوم پایه تعداد 168 پرسشنامه با ثبت اطلاعات صحیح دموگرافیک وارد مطالعه و آنالیز شدند. بر اساس معیار دسته بندی به کار رفته در این پژوهش، میانگین نمره کل هوش اخلاقی اغلب کارورزان در طبقه ی خوب به بالا (62.7٪) و حدود یک سوم نیز در طبقه ی ضعیف (37.3٪) قرار گرفتند. در مقایسه ی نمره کل هوش اخلاقی کارورزان بین دو گروه مرد و زن، میانگین نمره کل گروه خانم ها بیشتر از آقایان بود اما این اختلاف معنادار نبود. (P-value=0.062). ضمناً میانگین نمره کل هوش اخلاقی متاهلین از مجردین بیشتر بود

دانشگاه علوم پزشکی تهران
دانشکده پزشکی

عنوان:

بررسی مقایسه ای وضعیت هوش اخلاقی در دانشجویان مقطع علوم پایه
و کارورزی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران در سال 1397

پایان نامه برای دریافت درجه دکتری عمومی

در
پزشکی

نگارنده:

محمد یزدانی مقدم

اساتید راهنما

جناب آقای دکتر امیر احمد شجاعی

جناب آقای دکتر مهدی یاسری

استاد مشاور

جناب آقای دکتر حمیدرضا نمازی

سال 1398

شماره پایان نامه

23753

اظهار نامه دانشجو